

[Svend E. Johansen.]

kunde løses ved Hjælp af det danske Militærapparat. Ved første Behandling sagde Ordføreren for Det frie Folkeparti, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, at han vilde foretrække, at de unge arbejdsløse fremfor at gaa ind under Loven om Nødhjælpsarbejder fik en Uddannelse i Idræt og Vaabenbrug under militær Kommando, og en af Koryfæerne for den gamle liberale Tanke om den personlige Frihed, en af Repræsentanterne for det Venstre, der har paa sit Program, at Folket skal bygge sin Fremtid paa Frihedens Grund, det ærede Medlem Hr. Vanggaard, gav Udtryk for det samme, idet han udtrykkeligt henviste til det danske Militærapparat som en Udvej til at faa det store Problem, Ungdomsarbejdsheden, ud af Verden.

Dette i Forbindelse med det ærede Medlem Hr. Carsten Rafts kraftige Agitation for Oprettelse af Arbejdstjenestelejre under militær Kommando, viser, at Mentaliteten er ved at dreje derhen, at Spørgsmaalet om Ungdomsarbejdsløsheden skal bringes ud af Verden, fordi det er en Skændsel for vort Samfund, men da man viger tilbage for at gøre det paa den naturlige Maade, det vil sige ved at afskaffe de Aarsager, der betinger Ungdomsarbejdsløsheden og Arbejdsløsheden i det hele taget, griber man til disse Nazi-Metoder, idet man gennem militære Foranstaltninger og Tvangsarbejdslejre paa kunstig Vis vil bringe Spørgsmaalet ud af Verden.

Men det løser slet ikke Problemerne. Det løser heller ikke det Problem, Socialministeren var inde paa i sin store Tale ved første Behandling, hvor han henstillede til Venstre at tænke lidt nærmere over, at Børnefødslernes Antal daler, saaledes at vi næsten kan beregne den Tid, da det ikke vil være muligt for Landbruget at faa ung Arbejdskraft.

Ja, Børnefødslernes Antal daler. Derfor er der ogsaa nedsat en Befolkningskommission, der skal undersøge, hvad der kan gøres for at bringe Børnefødslernes Antal til at stige. Denne Kommission blev nedsat, før Svangerskabskommissionen, der skulde undersøge, hvordan man kunde legalisere Svangerskabsafbrydelse, havde afsluttet sin Virksomhed. Igen et glimrende Udtryk for, at det hele er gaet i Fisk, ikke blot for Regeringspartierne, men for vort politiske Liv i det hele taget! Den nedadgaaende Linie i Børnefødslernes Antal er en Konsekvens af den økonomiske Politik, der er ført, saaledes som alle de Problemer, vi kæmper med herinde i Øje-

blikket, er en Konsekvens af denne Politik, som gaar ud paa gennem Kriselovgivning at mildne paa Tingene, efterhaanden som de dukker op, men som viger tilbage for dybtgaaende Reformere.

Vi er inde i en Højkonjunktur, og vi venter en Lavkonjunktur, og den kommer ubarmhertigt. Hvad skal vi fra Rigsdagens og de politiske Partiers Side gøre for at imødegaa denne Udvikling?

Jeg vil minde om, at Landets Justitsminister i en Radiotale, da han forelagde Betænkningen fra Svangerskabskommissionen for Lytterne, sagde, at vi befandt os i et kapitalistisk-militaristisk Samfund, der var degenereret og paa Vej mod det økonomiske Sammenbrud. Et Medlem af Regeringen maa jo kende Forholdene og maa kunne vurdere Situationen, og naar han hævder, at vi er paa Vej mod det økonomiske Sammenbrud, saa skal det nok være rigtigt, navnlig naar det viser sig at være i Overensstemmelse med de Spaadomme, forskellige ærede Medlemmer har udtalt heroppefra.

Men var det saa ikke paa Tide, at man gennemførte en dybtgaaende Reformpolitik, der tog Sigte paa at afskaffe Aarsagerne til Arbejdsløsheden? Og skulde Socialministeren være i Tvivl om, hvad en saadan dybtgaaende Reformpolitik skulde dreje sig om, saa blev vi klar over i Gaar under Debatten om Huslejeloven, at han kan faa Besked hos Indenrigsministeren, der var inde paa, at naar man vilde løse Boligspørgsmaalet og løse de økonomiske Spørgsmaal i det hele taget, maatte Vejen gaa over Jordspørgsmaalets Løsning.

Jeg kan paa min Gruppes Vegne erklære, at vi skal være villige til at gaa ind i et Samarbejde, der tager Sigte paa at ophæve Konsekvenserne af den hidtil gennemførte Politik ved en dybtgaaende Reformpolitik, en dybtgaaende Reformpolitik, som maa tage Sigte paa at afskaffe Muligheden for Udbytningen og Udplyndringen af det arbejdende og forbrugende Folk, en Reformpolitik, der maa tage Sigte paa at ophæve de økonomiske Monopoler. Til Gengæld kan vi ikke være behjælpelige med at gennemføre et Lovforslag som det, der behandles her i Dag, fordi dets Konsekvens vil være, at de Misforhold, man tror at bekæmpe ved dets Gennemførelse, vil skærpes, idet det vil forøge Arbejdsløsheden; Samfundet kommer, hvis Forslaget vedtages, ind i endnu vanskeligere Forhold, end vi har i Forvejen.

Vi maa derfor stemme imod Lovforslaget ved tredje Behandling, men vi erklærer